

Luovat seniorit ovat uusi ilmiö

TUULA-MARIA AHONEN

Satavuotiaiden määrä kasvaa maapallolla huimaa vauhtia. Joidenkin tutkijoiden mukaan lähestymme hiljalleen ihmisen ”oikeaa” elinkaarta, joka on yli sata vuotta, kirjoittaa Lenita Airisto.

Hänen omakin tavoitteen-
sa on elää satavuotiaaksi luovan
työn merkeissä. Kirjan haasta-
teltavat eri puolilta maailmaa
antavat omilla esimerkeillään
tähän voimaa ja rohkeutta.

Yhdysvalloissa ikäsyrijintälaki
suoja vanhemmaa väestöä työ-
markkinoilla. Se antaa kansalai-
selle oikeuden siirtyä eläkkeel-
le 65-vuotiaana, mutta ei pak-
kota siihen. Eläkkeelle siirtynyt
voi luoda uuden uran yrittäjänä.
Kun Kalifornian yliopistos-
sa tutkittiin uusien yritysten pe-
rustajia, huomattiin, että van-
hemmat ihmiset esittävät uusia
ideoita useammin ja enemmän
kuin nuoret, kertoo talousnobe-
listi Edmund Helms.

Seniorisukupolvi on muka-
na kaikessa: vapaa-ajassa, uu-
sissa innovaatioissa ja tietys-
ti myös työelämässä. Tämä on
elintavoiltaan aivan uusi ja eri-
lainen sukupolvi, jonka perus-
ominaisuus on olla muutos-
agentti. Maailmalla senioriku-
luttajat ovat suuri megatren-

di. Eläkepommi pitäisi meil-
läkin nähdä markkinapommi-
na! Markkina-alueet eivät laa-
jene nyt vain maantieteellisesti,
vaan myös kuluttajien pidenty-
neen elinkaaren myötä, Airisto
toteaa.

Hän ottaa esimerkiksi vaate-
teollisuuden, joka tuottaa ny-
kyisin ”halpatuontilumppua”
ennen kaikkea nuorisolle, jolla
ei ole kokemusta eikä tietoa kes-
tävistä ja eettisesti oikein tuote-
tuista vaatteista.

Seniori-ikäiset osaavat vaa-
tia parempaa. Airisto haastat-
telee intialaista toimitusjohtaja
Puneet Nandaa ja muotisuun-
nittelija Aruna Singhä, jotka
tuottavat korkealuokkaisia vaat-
teita aikuisille ja seniorinaisille.
Myös Singh aikoo tehdä työ-
tä satavuotiaaksi. Kuuluisim-
mat suunnittelijat lännessä ovat
noin 70-vuotiaita. He tietävät
ihmisen vartalosta ja ulkonäkö-
paineista eniten, Singh sanoo.

Suomessa vallitsee toistaisek-
si aika vahva ikärasismi. Olen-
ko joutunut usein ikärasismin
kohteeksi? Totta kai. Pelkäänkö
ikärasismia? En tietenkään, sil-
lä sehän vain paljastaa ikärasis-
tin oman iänpelon, jolla ei ole
mitään tekemistä minun ikäni
kanssa, Airisto toteaa.

Lenita Airisto
Eläköön 100 vuotta!
Otava, 2010

Kun ikärasistinen Suomi sul-
kee pois suuren väestönsan-
henkisen kapasiteetin, menes-
tyminen on huomattavasti vai-
keampaa, kuin jos senioreitakin
arvostettaisiin. Airisto ihmette-
lee tätä kansantaloudellista tuh-
lausta. Yhdysvalloissa ja Keski-
Euroopassa, etenkin Saksassa
headhunterit etsivät nykyisin yli
60-vuotiaita johtajia. Globaali-
talous vaatii valtavaa tietomää-
rää, kokemusta ja verkostoa, jo-
ta vähän yli 30-vuotiailla junio-
reilla ei vielä ole. Yhdysvallois-
sa ja Britanniassa kovimmat tv-
toimittajat ja uutisankkurit ovat
iältään 60–80-vuotiaita, Airisto
kertoo.

Suomessa harrastetaan paljon
joko/tai-ajattelua, ja moni luki-
ja nyt ehkä luulee, että Airiston
tavoitteena on nostaa senioreita
painamalla junioreita alas. Ai-
ristolla on kuitenkin aivan tois-
enlainen näkemys. Seniorien
valtavat kokemukset ja junio-
reiden uudet näkemykset muo-
dostavat voittamattoman syner-
gian, josta syntyy innovaatioita!
Airisto hehkuttaa.